

retairer". I § c taler det ærede Medlem om Søfartsbogen istedetfor Contrabogen. Er det ikke i denne, at Contracten er nedskreven, er det ikke den, hvormed enhver Mand skal forshyes? Hvorfor bliver der da paa eengang Tale om Søfartsbogen, hvormed ikke Alle skulle være forshyede? Seg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at enten har en Mand en Søfartsbog, eller ogsaa har han ingen; enten skal han aflevere den, naar han bliver forhyret, eller ogsaa skal han ikke gjøre det; en af Deleene maa være Tilfældet. Dersom han altsaa har en Søfartsbog, som han afleverer ved Forhyringen, hvorledes skal han da kunne forhyre sig til en anden Skipper? Skulde Skipperen ikke være ligesaa fiffig som han og see, at den Mand kan ikke forhyres? Saaledes bærer man sig ad med Tjenestefolk; man tager deres Thendebog, og naar Bedkommende har den, kan Thendet ikke sætte sig bort til nogen Anden. Seg skal nu ikke videre gaae ind paa disse forskjellige Bestemmelser; de ere, som vi have hørt af det ærede Medlem, en Oversættelse af de engelske Love, og jeg skal tilføie en meget uheldig Oversættelse af dem, hvori der er kommet lidt Nørsk ind.

Naar det ærede Medlem i een Paragraph taler om Skibsrum og siger, at saaledes og saaledes skal det under alle Omstændigheder være, medens han senere siger, at Bespiisningen skal bestemmes af Indenrigsministeriet, kunde han accurat ligesaa godt, saaledes som han ogsaa senere har været med at foreslaae, lade Rum og Bespiisning gaae samme Vej, og blive bestemte af Indenrigsministeriet. For at vise ærede Medlemmer, at man, selv om man hyldebe det Rigtige i visse af disse fra det Engelske oversatte Bestemmelser, ingenlunde kan gaae ind paa dem i den Form, hvori de her foreligge, skal jeg blot oplæse et Par Steder, som forekomme mig ganske betegnende. Der staaer saaledes f. Ex. i § d: „Paa den i Skipperens Bærge blevene Gjenpart saavel som paa den, der er hos Skibsfolket, indføres enhver Afgang og senere Tilgang, hvilket skal stee hos en af ovennævnte Embedsmænd paa samme Maade som ovenfor bestemt. Steer det i Udlandet, da skal det stee hos den derværende

banste Consul." Hvad er det, der steeer i Udlandet? Er det det, der skrives, eller er det Folkene, der gaae fra, eller hvorledes forholdes det sig? Det kan man ikke see. — I Slutningen af § h staaer der: „Dette Beviis overleveres til den i § 28 omtalte Embedsmand, som giver en af sig underskreven Afskrift deraf til enhver af Deeltagerne." Hvad vil det sige: „en af sig underskreven Afskrift?" Det ærede Medlem har virkelig ikke været heldig i sin Oversættelse fra Engelsk til Dansk. — Der staaer fremdeles i § k, efterat det er betegnet, hvilket Skibsrum der skal være: „Til dette Rummaal bringes i Beregning Høiden og Dækket (Gulvet og ikke over Dækket)". Skjøndt jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har gjort mig Umage for at forstaae dette, har jeg ikke til dette Dødelik været istand til at begribe Meningen deraf. Dersom jeg vilde have havt en Nøgle til Gaaden, maatte jeg naturligtviis være gaaet til en engelsk Original; jeg havde da formodentlig nok fundet, hvad Meningen var. Det ærede Medlem har naturligtviis gadt forstaaet det, da han er saa udmærket dygtig i det engelske Sprog, men jeg vilde ønske, han havde viist en ligesaa stor Dygtighed i det danske. — Seg skal ikke gaae dybere tilbunds i disse Bestemmelser, da jeg ikke troer, det er fornødent. Seg maa ansee det; jeg her har udtalt, som tilstrækkelig Grund til at anbefale det høie Thing ikke at indfætte saadanne Bestemmelser i det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren: Seg kan ganske henholde mig til, hvad der af flere ærede Medlemmer er ytret om dette Affnit. Seg troer, at det vilde trætte Thinget, dersom jeg vilde gennemgaae de forskjellige Paragrapher, men de ere i det Hele af den Besskaffenhed, at jeg paa ingen Maade vil gaae ind paa dem. Til hvad der iøvrigt er anført, skal jeg dog med Hensyn til § g bemærke, at den jo aabenbart indeholder en Modsigelse. Der siges først, at Besætningens Afregning skal udbetales ved Afmønstringen, og senere siges der i samme Paragraph, at Udbetalingen skal stee 3 Dage efter Afmønstringen. Alene af den Grund bør Paragraphen ikke vedtages.